

ФК «Карпати» Львів (Україна)
КР «Рейк'явік» (Ісландія)

Ліга Європи УЄФА
2-ий кваліфікаційний раунд

Четвер, 22 липня 2010 р.
Стадіон «Україна»
19:00

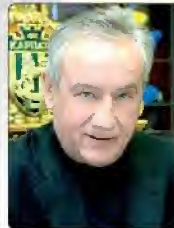
Фото Інги Шакарян. Модель на фото - Уляна Щуйко

ФК «КАРПАТИ» ЛЬВІВ (УКРАЇНА)

РЕКВІЗИТИ КЛУБУ

РІК ЗАСНУВАННЯ: 1963
КЛУБНІ КОЛЬОРИ: зелено-білі
ПОШТОВА АДРЕСА:
79005, м. Львів, а/с 551
ЕЛЕКТРОННА АДРЕСА:
http://www.fckarpaty.lviv.ua
E-MAIL: office@fckarpaty.lviv.ua
ДОМАШНІЙ СТАДІОН:
«Україна» (28 051 місце)
ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР: Олег Кононов

ПЕТРО
ДИМІНСЬКИЙ
ПОЧЕСНИЙ ПРЕЗИДЕНТ

КОМАНДА СЕЗОНУ 2010/2011

ВІЗИТКА КЛУБУ

Єдина невищолігова команда, що володіла Кубком СРСР (1969 р.).

НАЙКРАЩИЙ РЕЗУЛЬТАТ У ВИЩІЙ ЛІЗІ СРСР, де «Карпати» виступали у 1971-1977, 1980 роках, – 4-е місце (1976 р. – весна та 1976 р. – осінь).
НАЙБІЛЬШЕ МАТЧІВ У ЧЕМПІОНАТАХ СРСР провів Лев БРОВАРСЬКИЙ – 412 (1968-1980 рр.).
НАЙКРАЩИЙ БОМБАРДИР – Володимир ДАНИЛЮК (88 м'ячів, 1966-1978 рр.).
РЕКОРДСМЕН КОМАНДИ ЗА СЕЗОН – Степан ЮРЧИШИН (42 м'ячі, 1979 р.).

У вищій лізі України «Карпати» виступали з сезонів 1992 р. по 2003/04 рр.
НАЙКРАЩИЙ РЕЗУЛЬТАТ – 3-тє місце (сезон 1997/98 рр.). Загалом у 502 матчах у вищій лізі: +183=138-181, м'ячі 560-572.
НАЙБІЛЬША ПЕРЕМОГА – 5:0 («Чорноморець», 1999 р.).
НАЙБІЛЬШІ ПОРАЗКИ – 1:6 («Кремінь», 1996 р.), 0:5 («Шахтар», 2004 р.). Найбільше матчів за клуб провів Олександр ЧИЖЕВСЬКИЙ (225).
НАЙКРАЩИЙ БОМБАРДИР – Андрій ПОКЛАДОК (54 м'ячі).
РЕКОРДСМЕНИ КЛУБУ ЗА СЕЗОН – Іван ГЕЦКО та Олександр ПАЛЯНИЦЯ (по 16 м'ячів, 1998/99 рр.).

ДОСЯГНЕННЯ:
- Фіналіст розіграшу Кубка України 1992/93, 1998/99 рр.
- Учасник розіграшу Кубка володарів кубків (1970, 1993 рр.) та Кубка УЄФА (1999 р.).

6 березня 1992 року саме півзахисник «левів» Анатолій Мущинка забив в Одесі перший гол в історії національних чемпіонатів незалежної України (20 хв. матчу проти «Чорноморця»). Саме на стадіоні «Україна» 30 липня 2000 року багатолітній чемпіон, київське «Динамо», вперше за 8 років змагань у чемпіонатах України програв із різницею у 2 м'ячі (2:0).
- Учасник розіграшу Ліги Європи 2010/2011.

ОСОБЛИВОСТІ ШВЕЙЦАРСЬКОГО ЖЕРЕБКУВАННЯ

Технічний директор «Карпат» Тарас Гордієнко (*на фото ліворуч*) представляв клуб на жеребкуванні другого раунду Ліги Європи в швейцарському Ньйоні. До країни банків, годинників та сиру він полетів разом з нападником «зелено-білих» Вільямом Батістою.

«Ми з Батістою прилетіли до Женеви, звідки нас забрав автобус УЄФА і відвіз до Ньйона, де й відбувалося жеребкування. Бразилець мав залагодити в Швейцарії певні справи, тож склав мені компанію. До речі, ФК «Карпати» був єдиним клубом на процедурі жеребкування, представлений двома особами. Справа в тому, що перед входом в залу сказали: «Один клуб – одна людина». Але оскільки про приїзд Батісти ми повідомили заздалегідь, для нього зробили виняток», – згадує технічний директор.

Окрім офіційного засідання, гості мали кілька хвилин, аби ознайомитися з трофеєм, за який боротимуться. «За 15 хвилин до початку жеребкування нас пропустили до зали, і ми підійшли до Кубка УЄФА. Зробили кілька фото. Після цього зайняли свої місця».

Пану Гордієнку вдалося поспілкуватися з представниками «Гленторану» та «Рейк'явіка»: «Після жеребкування познайомився з генеральним менеджером ісландців та представницею північно-ірландського клубу. Вони насамперед цікавилися географічним розташуванням Львова. Ми також обговорили питання транспортного забезпечення, обміну квитками тощо». ■

КР: ПОГЛЯД ЗБЛИЗЬКА

Фото www.kr.is

«Стиль «Рейк'явіка» – британо-скандинавський. Команда будує свою гру за допомогою довгих верхових передач. А ще я б відзначив швидкий перехід від оборони в атаку», – так характеризує суперника «зелено-білих» трансферний директор «Карпат» В'ячеслав Левчук, який побував в Ісландії у своєрідній розвідці.

«З 2007 року «Рейк'явік» тренує відомий ісландський спеціаліст Логі Олафсон. Двічі він очолював і збірну цієї країни. Робота тренера мені сподобалася. По ходу гри він двічі змінював розстановку. Проти «Гленторану» команда починала за схемою 4 – 4 – 2. Але відразу ж стало помітно, що «Рейк'явік» не може втримати ігрової переваги, що потрібно додати динаміки. Тоді Олафсон перемістив одного нападника в центр, і вже на 12-ій хвилині господарі забили. Потім ісландці взагалі почали грати за карпатівською схемою 4 – 3 – 3. І у підсумку – рахунок 3:0», – аналізує суперника Левчук.

У складі «Рейк'явіка» трансферний директор відзначив кількох гравців, зокрема центрального півзахисника Ґудйоунссона – капітана і мотора команди. «Окрім нього, досить хороший фланговий нападник Кйартан Фіннбоґассон. У його активі гол і гольова передача. Непоганий матч провели також Гауксон та Сіґурдссон. Усі вони – збірники своєї країни. У цілому це добротна команда».

Через ушкодження у матчі не грав один з рідкісних легіонерів «Рейк'явіка» – крайній захисник з Португалії Жордау Діоґу. Хлопець народився в Лісабоні, грав за «Алверку», після чого подався до Англії. Закріпитися у клубах нижчих ліг йому не вдалося, тож португалець зважився на переїзд до холодної Ісландії. Темношкірому латералю нордична краса припала до душі. Він закріпився на лівому фланзі «Рейк'явіка». Жордау Діоґу швидко проходить своїх опонентів, після чого віддає гольові передачі – це візитна картка португальця. Але зараз ані Жордау, ані сам «Рейк'явік» не вражають. У національному чемпіонаті після десяти турів першого кола КР (так зазвичай називають «Рейк'явік») посідає восьме місце з 12 команд. ■

ВІКНО В ЄВРОПУ

У своїй 45-річній історії «Карпати» в єврокубках грали тричі. Вперше це сталося ще за союзних часів, восени 1970 року, коли «зелено-білі» змагалися в розіграші Кубка володарів кубків країн Старого Світу. В історії радянського футболу «Карпати» були першим і останнім клубом, який виборов право представляти СРСР в престижному континентальному турнірі, не будучи командою вищої ліги союзного чемпіонату.

Сенсаційна перемога «Карпат» в розіграші Кубка СРСР 1969 року давала право львів'янам наступного року спробувати свої сили в Кубку володарів кубків європейських країн. Однак футбольні чиновники в Москві та Києві довгий час вагалися, чи варто, аби команда з нижчого дивізіону представляла країну в таких відповідальних змаганнях. Знайшлися такі, хто пропонував у заявці в УЄФА замінити «Карпати» на СКА з Ростова-на-Дону. Той самий, який «зелено-білі» обіграли в фінальному матчі в Москві. Але врешті-решт здоровий глузд та спортивний принцип взяли верх, і в 1/16 фіналу жереб визначив у суперники карпатівцям одну з найсильніших команд Румунії – «Стяуа» з Бухареста.

Перед дебютом «Карпат» у єврокубках ажіотаж у Львові був неймовірний. Причому навчені досвідом проведення товариської зустрічі «Карпати» – «Палмейрас» у травні того ж 1970 року, коли вболівальники розмістилися в найнеймовірніших місцях, органи МВС у тісній співпраці з оргкомітетом зустрічі зробили все, аби наживо гру побачило рівно стільки глядачів, скільки офіційно могли прийняти трибуни стадіону «Дружба».

1-ий МАТЧ

«КАРПАТИ» – «СТЯУА» – 0:1 (0:0)

16 вересня 1970 р. Львів.
Стадіон «Дружба». 48 000 глядачів

«Карпати»: Вайда, Герег, Поточняк, Данильчук, Сиров, Броварський, Грещак, Савка, Габовда (Данилюк, 57), Кульчицький, Лихачов.

«Стяуа»: Сучу, Сетмеряну, Чугарин, Вігу, Стефанеску, Хельмеджану, Пантя, Татару, Думитру-ІІІ, Наом, Маніа.

Гол: Татару (88).

Нервове напруження відобразилося на діях карпатівців з перших хвилин матчу. Та воно й не дивно, адже в складі «Стяуа» виступали гравці (Татару, Сетмеряну) національної збірної Румунії, яка влітку того року була серед 16-ти учасників чемпіонату світу в Мексиці. А очолював армійців з Бухареста Штефан Ковач, під орудою якого голландський «Аякс» вже за кілька сезонів виграв Кубок європейських чемпіонів. Ні, карпатівці не відступили назад, а навпаки, зі стартовим свистком угорського арбітра Іштвана Жолта перейшли на половину поля гостей. Загалом упродовж всіх 90 хвилин територіальною перевагою володіли «зелено-білі», але не більше. По-справжньому голом біля воріт Сучу так і не запахло. Єдине, що вдалося нашим хлопцям, це створити кілька напівмоментів.

А потім сталося те, що частенько трапляється в таких ситуаціях. Наприкінці зустрічі гості, які лічені рази доходили до штрафного господарів, провели швидку контратаку, в фіналі якої прикра помилка карпатівського захисту дозволила Татару першим опинитися біля м'яча і проштовхнути його у сітку повз нашого кіпера Вайду – 0:1.

Після домашньої поразки мало хто з уболівальників, не кажучи вже про футбольних функціонерів, вірив у вихід своїх улюбленців до наступного кола змагань. Однак, як це не дивно на перший погляд, програш пішов карпатівцям на користь, і в Бухаресті всі побачили звичні для ока «Карпати». Підопічні Ернеста Юста знову діяли у високому темпі, багато комбінували і майже кожну атаку завершували небезпечним ударом по воротах. Уже на 16-ій хвилині Кульчицький дальнім пострілом застав зненацька Сучу, і за підсумком двох матчів рахунок став нічийним. І хоча вже через три хвилини триходівка Сетмеряну – Йорданеску – Думитру завершилася взяттям воріт Лупола, невдовзі Габовда знову вивів «Карпати» вперед.

2:1 на користь «Карпат», і для «Стяуа» запахло смаженим. І тут на допомогу команді Ковача прийшов німецький арбітр, який у падінні Стефанеску в карному майданчику «Карпат» угледів порушення правил. Хто саме сфолив, сказати важко. Адже порушення як такого власне і не було, а аргументом для призначення пенальті був лише факт перебування Стефанеску на газоні. Ситуація у футболі знайома й нині, хоча з тих пір минуло вже майже 38 років...

Другий тайм розпочався за рахунку 2:2, а тому «Карпати», не полишаючи надій пройти в наступне коло, продовжували шукати щастя біля воріт «Стяуа». Проте відзначитися вдалося господарям: на 70-ій хвилині Лупол, закритий гравцями обох команд, не встиг зреагувати на потужний удар низом все того ж Стефанеску – 2:3.

Для того, щоб зрівняти рахунок, а потім і спробувати вирвати перемогу, в карпатівців залишалося 20 хвилин. Цього їм вистачило лише для виконання першої частини завдання. На останній хвилині матчу після флангового прострілу в сутолоці у володіннях Сучу найпроворнішим виявився Грещак, який, зігравши на випередження, встановив остаточний підсумок – 3:3.

Тож пройти «Стяуа» «Карпатам» не вдалося, але вилетіли вони, не осоромившись ні себе, ні наш край, ні західноукраїнський футбол, який репрезентували в Європі. А досвід, здобутий у двох поєдинках з румунами, став однією зі складових успішного завоювання путівки у вищу лігу чемпіонату СРСР в тому ж 1970 році. ■

2-ий МАТЧ

«СТЯУА» – «КАРПАТИ» – 3:3 (2:2)

30 вересня 1970 р. Бухарест.
Стадіон «Республіка». 25 000 глядачів

«Стяуа»: Сучу, Сетмеряну, Чугарин, Вігу, Думитру-ІІІ (Наом, 71), Стефанеску (Негреа, 82), Хельмеджану, Пантя, Татару, Йорданеску, Маніа.

«Карпати»: Лупол, Герег, Поточняк, Данильчук, Сиров, Броварський (Булгаков, 80), Грещак, Савка, Габовда, Кульчицький, Лихачов (Данилюк, 81).

Голи: Кульчицький (16), Думитру-ІІІ (19), Габовда (25), Татару (28 – з пенальті), Стефанеску (70), Грещак (90).

РЕЙС НА АФІНИ ВІДМІНЯЄТЬСЯ

Фото Володимира Дубаса

Другого старту «Карпат» у єврокубковому турнірі довелося чекати 23 роки. Вихід у фінал Кубка України сезону 1992/1993 року, в якому «зелено-білі» з рахунком 1:2 поступилися київському «Динамо», завдяки перемозі останніх і в національному чемпіонаті, гарантував команді міста Лева участь у розіграші Кубка кубків європейських країн.

На попередньому етапі жереб у суперники карпатівцям визначив на той момент восьмиразового чемпіона Ірландії та чотириразового володаря кубка країни ФК «Шелбурн» з Дубліна.

Підготовку до сезону 1993/1994 років «Карпати» провели у Словаччині та Бельгії. На закордонні збори керівництво львівського клубу, зважаючи на завоювання путівки в Кубок кубків, відправляло команду з метою надбання досвіду участі у міжнародних матчах, якого так бракувало майже усім карпатівцям. За два збори «зелено-білі» провели вісім матчів, одержавши в них чотири перемоги. До першого матчу з «Шелбурном» «Карпати» зіграли і два матчі національного чемпіонату. Спочатку в Києві, як і в травневому фіналі Кубка України, львів'яни з рахунком 1:2 поступилися «Динамо», а за чотири дні до домашньої єврокубкової баталії розійшлися миром (0:0) з рівненським «Вересом».

1-ий МАТЧ

«КАРПАТИ» – «ШЕЛБУРН» – 1:0 (0:0)

18 серпня 1993 р. Львів.
Стадіон «Україна». 30 100 глядачів

«Карпати»: Стронціцький, Євтушок, Чижевський, Романишин, Мокрицький, Петрик, Покладок, Кардаш, Рафальчук (Ю. Шулятицький, 46), Плотко, Стельмах (Різник, 71).
«Шелбурн»: Байрн, Дулін, Аркінс (Браун, 87), Невілл, Вілан, Бреді, Муні, Костелло, О'Догерті, Данн, Резерфорд.
Гол: Євтушок (84).
Попередження: Покладок – Муні.

ПЕРЕДЧАСНЕ СВЯТКУВАННЯ

Приїзд «Шелбурна» до Львова, хоча це й був лише напівпрофесіональний клуб, викликав доволі значний інтерес. Навіть передматчеве тренування ірландців на «Україні» зібрало кілька сотень львів'ян. А найбільше гості шокували шанувальників футболу нашого міста своїм ставленням до колекціонерів автографів. Вони самі вишикувались в чергу до кожного, хто по завершенні тренування підходив до них з метою взяти автограф або сфотографуватися і при цьому ще й кожному дякували за увагу до себе. Напевно, в цей момент уболівальники згадували, як в таких ситуаціях поводиться більшість українських футболістів.

Теплого вечора 18-го серпня 1993 року трибуни стадіону «Україна» зібрали понад 30 тисяч глядачів. До речі, спеціально до цієї зустрічі за вимогою УЄФА навколо поля було встановлено новеньку огорожу. Поєдинок пройшов за помітної переваги господарів. Але надмірне хвилювання ніяк не дозволяло карпатівцям матеріалізувати її в голи. І лише за шість хвилин до фінального свистка центральний захисник «Карпат» Олександр Євтушок у високому стрибку головою скерував м'яч у сітку ірландців, і кіпрський арбітр Андреас Георгіу зафіксував перемогу галичан – 1:0. Радості гравців та вболівальників по завершенні матчу не було меж. Цікавий випадок стався з родичем автора єдиного гола у матчі, двоюрідним братом дружини Євтушка, який зовні схожий на Олександра. Кілька фанів «Карпат» якимсь чином потрапили в клубний автобус і, проскочивши самого Євтушка, почали на задньому сидінні висловлювати своє захоплення та подяку за гол його родичу. Той, не дуже розуміючи, що відбувається, намагався відбитися від фанів. Однак останні і слухати не хотіли жодних пояснень. Ось так Львів святкував перемогу, яка, на жаль, у підсумку виявилася лише локальним успіхом.

ЗІПСОВАНИЙ ДЕНЬ ЗНАНЬ

Як відомо, виграш першого матчу з рахунком 1:0 у двораундових дуелях – це далеко не гарантія загального успіху. Тож коли пройшла ейфорія від домашньої перемоги, це почали усвідомлювати і карпатівці, і їхні фани. Схоже, гравці нашої команди так до кінця й не змогли повірити в те, що їм до снаги пройти «Шелбурн». А найкраще психічний стан «зелено-білих» відчував їхній наставник Мирон Маркевич, який намагався в будь-який спосіб зняти тягар відповідальності за результат зі своїх гравців. Мирон Богданович ще влітку готував команду діяти проти суперника, який грає у британській манері, і кожного разу підкреслював, що колективи, які сповідують такий стиль, «Карпати» просто зобов'язані обігрувати. А ще Маркевич напівжартома-напівсерйозно благав підопічних обіграти «Шелбурн», бо він ще ніколи не був у Греції. А в разі подолання ірландського бар'єра, в наступному раунді на «Карпати» чекав володар кубка Греції «Панатінаїкос» з Афін.

2-ий МАТЧ

«ШЕЛБУРН» – «КАРПАТИ» – 3:1 (1:0)

1 вересня 1993 р. Дублін.
Стадіон «Толка Парк». 4 500 глядачів

«Шелбурн»: Байрн, Флуд, Дулін, Невілл, Вілан, Бреді, Муні, Костелло, О'Догерті, Резерфорд, Даллі (Іззі, 52).
«Карпати»: Стронціцький, Євтушок, Чижевський, Мазур, Мокрицький, Петрик, Покладок, Кардаш (Ю. Шулятицький, 78), Плотко, Стельмах (Рафальчук, 45), Різник.
Голи: Костелло (11), Муні (67), Іззі (76) – Різник (88).
Попередження: Дулін, Костелло – Петрик, Мокрицький, Євтушок.
Вилучення: Покладок.

На жаль, в 1993 році в Афіни Маркевич так і не полетів. Як написав після матчу в Дубліні, який відбувся 1-го вересня, у День знань, знаний львівський журналіст, спецкор «Високого Замку» Ярослав Пастернак, «Рейс на Афіни відміняється». Неприємності для «Карпат» розпочалися вже у дебюті матчу-відповіді, коли господарі відкрили рахунок. Можливо, якби на 31-ій хвилині Ігор Плотко реалізував чудову нагоду відзначитися, пішла б зовсім інша гра. А так після перерви «Шелбурн» забив ще два м'ячі. До того ж з поля було вилучено Андрія Покладка. А гол Володимира Різника на останніх хвилинах лише підсолодив гіркоту поразки. ■

БІЛЬ, ЯКИЙ НЕ МИНАЄ

Другий вихід «Карпат» у фінал Кубка України в сезоні 1998/1999 років, в якому «зелено-білі» поступилися київським динамівцям, дозволив львів'янам втретє спробувати свої сили в єврокубковому турнірі. Цього разу карпатівці змагалися в Кубку УЄФА. В першому раунді жереб у суперники «Карпатам» визначив одного з найсильніших клубів Швеції «Хельсінгборг» ІФ.

Фото Євгена Кравса

Підготовку до матчу в Хельсінгборзі, яку «Карпати» провели в Угорщині, підопічні Лева Броварського розпочали у чудовому настрої. Наприкінці літа «зелено-білі» на полі львівського стадіону СКА (на «Україні» повним ходом йшла реконструкція) спочатку впевнено обіграли кіровоградську «Зірку» 3:0, а потім добряче познущалися з «Дніпра» – 4:0. Героєм того матчу став один з нинішніх тренерів «Чорноморця» Іван Гецко, який став автором першого покера в новітній історії «Карпат». Причому для цього йому знадобилося всього якихось 27 хвилин: Іван відзначився на 61-ій, 63-ій, 66-ій та 87-ій хвилинах.

ГЕЦКО-О-О-О-О-О-О!

На радість уболівальників «Карпат», Іван Гецко не пішов з поля без забитого гола і в гостьовому матчі з «Хельсінгборгом». Але про все по порядку.

На перший поєдинок Кубка УЄФА «Карпати» вилетіли чартерним рейсом зі Львова, взявши курс на одне з найбільших міст Скандинавії Гетеборг, а вже звідти до Хельсінгборга дісталися автобусом. Особливого ажіотажу приїзд львівської делегації у місцевих жителів не викликав: що не кажіть, а Швеція, незважаючи на чималі успіхи збірної, далеко не футбольна країна.

Натомість на полі карпатівцям уже з перших хвилин стало спекотно. Шведи, як і годиться господарям, одразу взялися до справи. Головну ставку команда Еге Гарейде робила на перевагу своїх гравців у атлетизмі. Всі футболісти «Хельсінгборга» були справжніми вікінгами.

1-ий МАТЧ

«ХЕЛЬСІНГБОРГ» – «КАРПАТИ» – 1:1 (0:1)

16 вересня 1999 р. Хельсінгборг.
Олімпійський стадіон. 3 642 глядачів

«Хельсінгборг»: С.Андерссон, О. Нільссон, Якобссон, Йовановскі, Янссон, Баккеруд (Поуелл, 67), Вальстадт (Р. Нільссон, 46), Йонссон, Йоханссен (Пріца, 46), К. Андерссон, Ставрум.

«Карпати»: Стронціцький, Євтушок, Танасюк, Мізін, Ковалець (Шаран, 76), Вовчук (Луцишин, 81), Назаров, Гецко, Хома, Вільчинський, Павлюх.

Голи: Йонссон, 87 – Гецко, 17.

Попередження: Павлюх.

Першого гола глядачам довелося чекати недовго: вже на 17-ій хвилині Вільчинський вкинув аут на Євтушка, той головою прокинув м'яча на Гецка, а голеадор «зелено-білих» в дотик проштовхнув м'яч у сітку – 0:1.

Гра мала закінчитися перемогою «Карпат», але наприкінці матчу Йонссон зрівняв рахунок – 1:1. Проте додому карпатівці поверталися в гарному настрої, сподіваючись за підтримки рідної публіки вийти до наступного раунду, де на переможця цієї пари очікувала італійська «Парма».

ШОК! ШОК! ШОК!

Матч-відповідь своєї улюбленої команди львів'яни могли і не побачити. Адже коли «Карпати» вибороли право змагатися в Кубку УЄФА, то львівський стадіон «Україна» не відповідав новим євровимогам за жодним (!) з пунктів. Тому виходів було два: або грати в Києві, або терміново реконструювати «Україну». Обрали останній варіант.

Мало хто вірив, що за лічені тижні можна фактично збудувати новий стадіон. Будівництво під орудою тодішнього керівника Львівської залізниці Григорія Кірпи, як жартували, тривало по 25 годин на добу. Цікаво, що коли 29-го вересня футболісти «Хельсінгборга» вийшли випробувати поле, то майстри саме завершували встановлення пластикових крісел на трибунах «України», а над VIP-ложею монтували освітлення. Причому електрики працювали майже без страховки, на одних канатах, які на даху тримали їхні колеги.

Коли це «чудо новітньої технології» побачили шведські футболісти, то тренуванню настав кінець. Гості, затамувавши подив, із здивуванням та перестрахом в очах спостерігали, як все закінчиться. А коли прожектори було встановлено, електромонтери успішно спустилися на землю і запалало освітлення, вся шведська делегація довго аплодувала.

Якщо гості були в шоці напередодні матчу-відповіді, то господарі у такому стані перебували вже наступного вечора. До 89-ої хвилини на табло горіли два нулі. І в цей момент Йонссон забив гол, який виводив «Хельсінгборг» в наступне коло. Однак «зелено-білі» не розгубилися і провели результативну атаку – 1:1. І знову відзначився Гецко.

Додаткові 30 хвилин суперники провели обережно, тож наступний суперник «Парми» визначався в серії післяматчевих пенальті. Але фортуна відвернулася від нашого голеадора: удар Гецка виявився неефективним. Невдало виконав пенальті і Євтушок. Натомість шведи били без промаху, і в підсумку «Хельсінгборг» переміг – 4:2. Як зізнаються учасники того матчу, біль від поразки не минає у них й до сьогодні. ■

2-ий МАТЧ

«КАРПАТИ» – «ХЕЛЬСІНГБОРГ» – 1:1 (0:0), пен. – 2:4

30 вересня 1999 р. Львів.
Стадіон «Україна». 28 000 глядачів

«Карпати»: Стронціцький, Євтушок, Танасюк, Мізін, Ковалець, Покладок (Семочко, 97), Назаров, Гецко, Хома, Вільчинський (Євглевський, 56, Вовчук, 101), Павлюх.

«Хельсінгборг»: С.Андерссон, О. Нільссон, Р. Нільссон, Якобссон, Янссон, Баккеруд (Вальстадт, 80), Йонссон, Йоханссен (Пауелл, 31), Пріца (Маркстадт, 80), К. Андерссон, Ставрум.

Голи: Гецко, 90 – Йонссон, 89.

Нереалізоване пенальті: Ставрум (63).

Післяматчеві пенальті: Йонссон (0:1), Гецко (0:1), Р. Нільссон (0:2), Євтушок (0:2), Йонссон (0:2), Мізін (1:2), Маркстадт (1:3), Павлюх (2:3), Якобссон (2:4).

Попередження: Покладок, Євглевський – Йонссон, Баккеруд, К. Андерссон, Пауелл, Ставрум.

ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ «КАРПАТИ»

ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР

ОЛЕГ **КОНОНОВ**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Білорусь
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 23.03.1966

ВОРОТАРІ

1 ВІТАЛІЙ **РУДЕНКО**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 26.01.1981

22 АНДРІЙ **ТЛУМАК**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 07.03.1979

77 РОМАН **МИСАК**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 09.09.1991

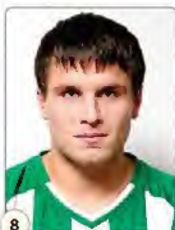
ЗАХИСНИКИ

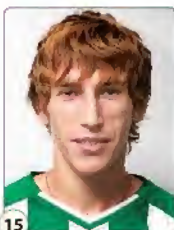
4 ІВАН **МІЛОШЕВІЧ**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Сербія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 03.11.1984

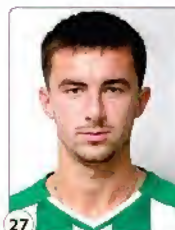
5 НЕМАНЬЯ **ТУБІЧ**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Сербія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 08.04.1984

8 ІГОР **ОЩИПКО**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 25.10.1985

15 ТАРАС **ПЕТРІВСЬКИЙ**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 03.02.1984

27 АНДРІЙ **ГУРСЬКИЙ**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 30.08.1988

33 ЄВГЕН **ТАРАСЕНКО**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 03.03.1983

34 АНДРІЙ **САГАЙДАК**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 02.01.1989

41 СТЕПАН **ГІРСЬКИЙ**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 08.01.1991

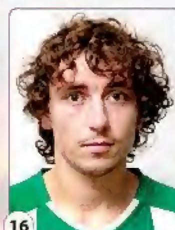

44 АРТЕМ **ФЕДЕЦЬКИЙ**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 26.04.1985

ПІВЗАХИСНИКИ

7 САМСОН **ҐОДВІН**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Нігерія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 11.11.1983

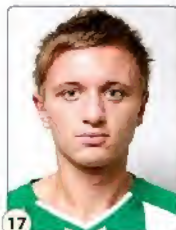

16 ІГОР **ХУДОБ'ЯК**
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 20.02.1985

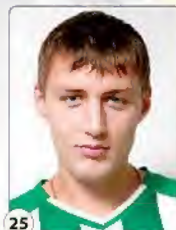
УЧАСНИК ЛІГИ ЄВРОПИ 2010/2011

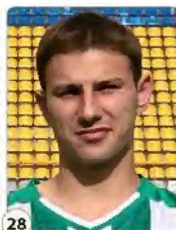
ОЛЕГ
ГОЛОДЮК
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
02.01.1988

ЯРОСЛАВ
МАРТИНЮК
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
20.02.1989

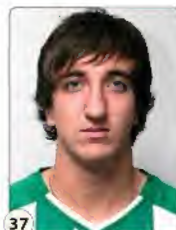
АНДРІЙ
ТКАЧУК
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
18.11.1987

ГРИГОРІЙ
БАРАНЕЦЬ
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
22.07.1986

БОРИС
БАРАНЕЦЬ
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
22.07.1986

ІГОР
ТІСТИК
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
27.05.1989

ДЖЕНІСОН
НЕНО
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Бразилія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
14.10.1988

ДАНІЛО
АВЕЛАР
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Бразилія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
09.06.1989

НАПАДНИКИ

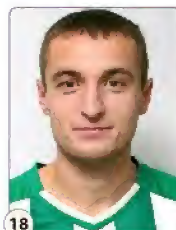
ДЕНИС
КОЖАНОВ
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
13.06.1987

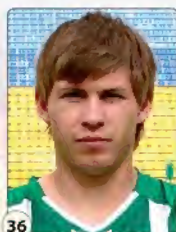
АЛЕКСАНДЕР
ҐУРУЛІ
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Грузія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
09.11.1985

СЕРГІЙ
ЗЕНЬОВ
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Естонія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
20.04.1989

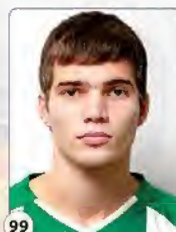
МИХАЙЛО
КОПОЛОВЕЦЬ
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
29.01.1984

ВОЛОДИМИР
ГУДИМА
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
20.07.1990

ВІЛЬЯМ
БАТІСТА
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Бразилія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
27.07.1980

ЮРІЙ
ГАБОВДА
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Україна
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
06.05.1989

11 КРОКІВ НАЗУСТРІЧ ЄВРОКУБКАМ

11 років у Львові не бачили єврокубкових матчів. Рівно стільки великих кроків було зроблено для того, щоб повернути міжнародні поєдинки. Перегортаємо яскраві сторінки 2009 та 2010 років і згадуємо минулий сезон.

КРОК ПЕРШИЙ. ПОВЕРНЕННЯ В КОМАНДУ ТЛУМАКА І ПЕРЕХІД ФЕДЕЦЬКОГО

Перед початком минулого футбольного сезону «Карпати» залишилися без основного воротаря, Всеволода Романенка, та без капітана і лідера команди Василя Кобіна. Але заміни їм знайшли дуже швидко – Андрій Тлумак і Артем Федецький не просто замінили своїх попередників, а зробили це впевнено і якісно.

КРОК ДРУГИЙ. «ВОРСКЛА» – «КАРПАТИ» – 1:2

На перемогу «Карпат» ніхто не ставив. «Ворскла» перед тим виграла в «Шахтаря» Кубок України, а Суперкубок лише у серії пенальті програла «Динамо». Команда Миколи Павлова взагалі провела класний сезон і вийшла в єврокубки. Але з «Ворсклою» трапилося те, що потім назвали «синдром другого сезону». Цілком можливо, що саме «Карпати» стали винуватцями полтавського краху.

КРОК ТРЕТІЙ. РОЗГРОМ «ЗОРІ» Й «ОБОЛОНІ»

Після кількарічних пошуків самого себе у клубах України і Азербайджану до «Карпат» повернувся Батіста. Вже у першому ж своєму матчі він мимоволі поцупив в Артема Федецького два голи. Спершу на бразильця записали третій м'яч у ворота луганчан, який, швидше за все, забив саме Федецький, а потім він категорично випросив у Артема право пробити пенальті. Та гра закінчилася з рахунком 4:0, а вже в наступній домашній зустрічі «Карпати» привітали своїх ветеранів з 40-річчям здобуття Кубка СРСР. 5:0 – розбита «Оболонь» ще довго не могла оговтатися від такої поразки.

КРОК ЧЕТВЕРТИЙ. ГОЛ НА ОСТАННІЙ СЕКУНДІ «ЗАКАРПАТТЮ»

Наприкінці першого тайму Самсон Ґодвін ліктем роз'юшив носа Микуляку, за що отримав червону картку. Більше того, «Карпати» ніяк не могли пробити закарпатські ворота. Ситуація стала ледь не критична. Рахунок 0:0 тримався аж до останньої секунди гри. Врешті-решт ініціативу на себе взяв Федецький. Він сміливо пішов на трьох оборонців, обіграв їх, увірвався в штрафний, поклав ще одного захисника і виклав м'яча точно на ногу Кузнецову – Г-О-О-О-Л! «Закарпаття» було у відчаї...

КРОК П'ЯТИЙ. НІЧИЯ З «МЕТАЛУРГОМ» (ЗАПОРІЖЖЯ)

Матч розпочався в густому тумані – перші два голи у ворота Тлумака глядачі не бачили, третій ледь-ледь розгледіли. Чи багато ви знаєте випадків, коли команда відігравалася, програючи по ходу матчу 0:3? «Карпати» змогли це зробити. Спершу Кожанов ідеально виконав штрафний удар, потім Ощипко головою забив гол після подачі кутового, нарешті Михайло Кополовець, який вийшов на заміну, видав чудесну різану передачу на протилежний край, де ударом в один дотик рахунок зрівняв Федецький. Щоб побачити емоції команди, достатньо було глянути на Кополовця!

Фото Тараса Кузьміна

КРОК ШОСТИЙ. ДЕМАРШ КУЗНЕЦОВА

Громом серед ясного неба для вболівальників стала звістка про те, що Сергій Кузнецов переходить в «Аланію». Це було бажання самого гравця, він думав, що переріс рівень українського чемпіонату. «Карпати» залишилися без сильного нападника, і багато хто подумав, що європейським надіям настав кінець. Вийшло ж усе навпаки. Демарш Кузнецова не ослабив команду.

КРОК СЬОМИЙ. ПІША ХОДА НА «МЕТАЛІСТ»

Початок нового футбольного року чекали з нетерпінням. До Львова приїжджав карпатівський антагоніст Мирон Маркевич зі своїм «Металістом». Львівські фанати вдруге в історії організували пішу ходу на стадіон і протягом усього матчу несамовито підтримували команду. Особлива підтримка команді знадобилася після пропущеного гола у першому таймі. Вона допомогла «Карпатам» відігратися, а по перерві взагалі переломити хід гри. Олег Голодюк після паса Дениса Кожанова забив чудовий гол у дев'ятку – 2:1 перемога за «Карпатами».

КРОК ВОСЬМИЙ. ГОЛ НА ОСТАННІЙ ХВИЛИНІ «АРСЕНАЛУ»

Незручний «Арсенал» привіз до Львова В'ячеслав Грозний. Спешу кияни повели в рахунку, потім суддя не зарахував чистий гол Кожанова. За мить забиває Батіста, а на початку другого тайму Федецький вкладає усю свою силу в удар з п'яти метрів – «Карпати» виходять вперед. 10 хвилин, і вже «Арсенал» попереду 3:2. «Зелено-білі» відчайдушно намагаються відігратися. Це вдається зробити за хвилину до фінального свистка. Ґурулі навішує з кутового, і неприкритий Ткачук в один дотик відправляє м'яча у ворота. Знову 3:3 і знову демонстрація сили волі.

КРОК ДЕВ'ЯТИЙ. ДНІПРОВСЬКИЙ РЕВАНШ

Реванш після поразки у першому колі «зелено-білі» взяли у домашній грі. Андрій Ткачук у центрі поля обіграв трьох дніпрян і шикарною передачею вивів на ворота Ігоря Худоб'яка – 1:0. Після цього моменти були в обох команд, але закінчилося все перемогою «Карпат», які впритул наблизилися саме до «Дніпра».

КРОК ДЕСЯТИЙ. ПЕРЕМОГА НАД «ДИНАМО»

Ключовий момент у грі трапився на 40-ій хвилині. Роман Зозуля, який зовсім недавно замінив Гіоане, встиг нагрíти на дві жовті картки і достроково покинув поле. «Карпати» володіли перевагою, але гострішими були кияни. Все ж, у середині другого тайму Кожанов прорвався по правому флангзі і видав свою фірмову передачу на Батісту. У боротьбі із захисником бразилець пробив між штангою і Шовковським. 1:0 – історична перемога «зелено-білих», яка наблизила їх до єврокубків. До мети залишився один крок.

КРОК ОДИНАДЦЯТИЙ. НІЧИЯ В СІМФЕРОПОЛІ

«Карпатам» треба було не програти в Сімферополі. І на початку гри практично з нульового кута гол забив Ткачук. У «Таврії» вистачало нагод, щоб відігратися, але зробити це вони змогли лише по перерві – відзначився Фещук. Зі свого боку, кураж упіймали і «Карпати», які теж хотіли перемогти. Але нічия у підсумку стала не менш цінним результатом. Останній крок зробили впевнено – у новому сезоні будуть обіцяні єврокубки. ■

КАРПАТИ

www.fckarpaty.lviv.ua

НОВИЙ САЙТ
ЗА СТАРОЮ АДРЕСОЮ

ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ «КАРПАТИ»

ВЕРХНІЙ РЯД (З

Самсон ҐОДВІН (Нігерія), Ярослав МАРТИНЮК, Даніло АВЕЛА
Борис БАРАНЕЦЬ, Григорій БАР

СЕРЕДН

Ростислав ПАСТУШЕНКО (головний лікар), Євген ТАРАСЕНКО, Іван
Володимир БЕЗЗУБЯК (тренер), Олег КОНОНОВ (головний тренер), Володим
НЕНУ (Бразилія), Тарас ПЕТРІВСЬ

НИЖН

Володимир РІЗНИК (адміністратор), Ігор ХУДОБ'ЯК, Андрій ТКАЧУК, Олег ГОЛО
Юрій ГАБОВДА, Михайло КОПОЛОВЕЦЬ, Володим

УЧАСНИК ЛІГИ ЄВРОПИ 2010/2011

ЛІВА НАПРАВО):

Р (Бразилія), Віталій РУДЕНКО, Андрій ТЛУМАК, Роман МИСАК,
АНЕЦЬ, Сергій ЗЕНЬОВ (Естонія).

ІЙ РЯД:

н МІЛОШЕВІЧ (Сербія), Андрій ГУРСЬКИЙ, Неманья ТУБІЧ (Сербія),
ир ВАСЮТИК (тренер воротарів), Сандро ҐУРУЛІ (Грузія), БАТІСТА (Бразилія),
СКИЙ, Роман СПРИНЬ (масажист).

Й РЯД:

ДЮК, Ігор ОЩИПКО, Денис КОЖАНОВ, Артем ФЕДЕЦЬКИЙ, Андрій САГАЙДАК,
ир ГУДИМА, Ярослав ГРИНИШИН (адміністратор).

РОЗМІР НЕ МАЄ ЗНАЧЕННЯ

Фото www.kr.is (2)

Побачити хоч щось з першої гри між «Рейк'явіком» та «Глентораном» не вдалося. Справа в тому, що ісландці категорично відмовилися надавати українській стороні будь-яке відео. Відмовилися вони і від традиційного обміну дисками. Тим не менше, на матчі прилетіли карпатівські розвідники, які й розповіли про те, що ж відбувалося на стадіоні «Вьолур».

На матч проти «Гленторану» прийшло близько 800 уболівальників. Двоє з них були з Північної Ірландії. Причина такої «популярності» може бути доволі банальною – у цей день йшов сильний дощ. Проте, поле на стадіоні витримало – не розліталося на шматки під час зіткнень. До речі, про поле. З трибун може здаватися, що сам газон вужчий, аніж на інших стадіонах, і це дає команді певну перевагу над суперником. Насправді, це не так. Розміри поля «Вьолура» ідентичні з розмірами «України» – 105 на 68 метрів.

Отже, причину вдалих виступів КР в домашніх матчах єврокубків треба шукати в іншому. Але щось справді дозволяє «Рейк'явіку», як мінімум, не програвати в рідних стінах ось уже багато років. Однак, зважаючи на попередні матчі «Гленторана», якось не віриться, що ісландцям допомагали інші сили. Британці подекуди виглядали напрочуд слабко в обороні. Тому рахунок 3:0, у принципі, нікого не здивував. Мабуть, не став би дивиною і більший результат. Бо «Рейк'явік» мав солідну перевагу і міг забити ще три-чотири голи. Оборона «Гленторану» тріщала по швах. Правда, британці казали, що у їхньому складі не було кількох провідних гравців, але навіть це їх не виправдовує.

Перший гол ісландці забили зусиллями лівого захисника Ґуннарссона. Він підключився до атаки, обіграв опонента і пробив у кут – воротар не виручив. Другий забили після стандарту. Пішла улюблена ісландська діагональ, нападники виграли повітря і пробили, але голкіпер відбив, хоч і невдало. Фіннбоґассон був першим на м'ячі. Третій м'яч забив ісландець японського походження Такефуса. Він може подякувати центральним захисникам «Гленторану», які залишили його на самоті і дозволили спокійно розстріляти ворота після навісу з флангу. ■

1-ий МАТЧ

«РЕЙК'ЯВІК» – «ГЛЕНТОРАН» – 3:0

1 липня 2010 р.

Рейк'явік. Стадіон «Вьолур»

Голи: Ґуннарссон, 12, Фіннбоґассон, 32, Такефуса, 63.

«Рейк'явік»: Мольдскред, Г. Сіґурдссон, Ґудйоунссон, Фіннбоґассон (Йоунссон, 88), Фрідґейрссон, Б. Сіґурдссон, Гаукссон (Крістйаунссон, 81), Такефуса (Балдвінссон, 81), Арнарссон, Рутґерс, Ґуннарссон.

«Гленторан»: Морріс, Кларк, МакКейб (Гардінер, 46), Вард, Ватерворс (Блек, 66), Гамільтон, Гевлі (Сутем, 66), Тейлор, МакҐоверн, Хілл, Фордайс.

ЗНАЙОМТЕСЯ, ДЖОННІ БЛЕК

2-ий МАТЧ

«ГЛЕНТОРАН» – «РЕЙК'ЯВІК» – 2:2

8 липня 2010 р.

Белфаст. Стадіон «Овал»

Голи: Калахер, 22, Гамільтон, 56 (пен.) – Фіннбогасон, 45+1, Блек, 54 (авт.).

Вилучення: Фрідгейрссон, 55.

«Рейк'явік»: Мольдскред, Г. Сігурдссон, Ґудйоунссон, Фіннбогассон, Фрідґейрссон, Б. Сігурдссон, Гаукссон, Такефуса (Діоґу, 66), Арнарссон (Ейнарссон, 56), Рутґерс, Ґуннарссон (Йоунссон, 80).

«Гленторан»: Морріс, Ніксон, Блек, Кларк, Вард, Ватервос, Гамільтон, Гевлі, Калахер (Фордайс, 75), МакҐоверн, Гардінер (Мартін, 56).

Цікаво могло б стати у матчі-відповіді. Адже ісландці грають на виїзді не так впевнено, як удома. І справді, господарі з перших хвилин притисли своїх суперників. Наслідком став забитий гол. Джеймс Калахер на 22 хвилині вивів «Гленторан» вперед.

У футболі бувало всяке – забити два голи не так вже й важко. І північноірландці впевнено напосіли на норвежця Мольдскреда – голкіпера КР. Виявилося, що в атаці британці мають не менше проблем, аніж в обороні. До акцентованих ударів по воротах справа не доходила. А за мить до свистка на перерву один з лідерів гостей Кйартан Фіннбоґассон зрівняв рахунок, тим самим майже перекреслив усі сподівання «Гленторану».

Деморалізовані господарі на другий тайм вийшли без ентузіазму. А через десять хвилин усі надії померли. Символічно, що «поховав» свою ж команду захисник Джонні Блек. Він необачно зрізав м'яча у власні ворота – рахунок став 1:2 на користь «Рейк'явіка». Правда, програвати господарі не хотіли. Вони розвели м'яча з центру поля, швидко розіграли комбінацію і вивели Шона Варда на ударну позицію. Фрідґейрссон не придумав нічого кращого, як зрубати суперника. Суддя з Кіпру Маріос Панаї вилучив ісландця і призначив пенальті у ворота КР. Його вміло реалізував Гамільтон. 2:2 – гра так і закінчилася. «Рейк'явік» вийшов на «Карпати». ■

КР «РЕЙК'ЯВІК» (ІСЛАНДІЯ)

ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР

ЛОҐІ
ОЛАФССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 14.11.1954

ВОРОТАРІ

1

ТОУРДУР
ІНҐАСОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 30.03.1988
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ: -/-*

29

ЛАРС
МОЛЬДСКРЕД
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Норвегія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 12.11.1978
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ: 3/-

-

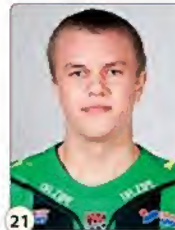
ЕЙНАР
ЕЙНАРССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 22.04.1990
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ: -/-

ЗАХИСНИКИ

7

СКУЛІ
ФРІДҐЕЙРССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 30.07.1988
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ: 7/-

21

ҐУДМУНДУР
ҐУННАРССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 21.01.1989
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ: 2/1

25

ЕҐҐЕРТ
ЕЙНАРССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 28.01.1990
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ: 3/-

-

ДОФРІ
СНОРРАССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 21.07.1990
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ: -/-

30

ЖОРДАУ
ДІОҐУ
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: Португалія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 12.11.1985
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ: 5/0

УЧАСНИК ЛІГИ ЄВРОПИ 2010/2011

18

МАРК
РУТҐЕРС
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Нідерланди
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
26.09.1986
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
6/-

2

ҐРЙЕТАР
СІҐУРДССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
09.10.1982
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
6/2

ПІВЗАХИСНИКИ

11

ҐУННАР
КРІСТЙАУНССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
02.03.1987
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
2/-

4

БЙАРНІ
ҐУДЙОУНССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
26.02.1979
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
14/2

14

ВІКТОР
АРНАРССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
22.01.1983
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
2/-

9

ОУСКАР
ГАУКССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
22.08.1984
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
7/-

8

БАЛДУР
СІҐУРДССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
24.04.1985
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
16/2

15

ЕГІЛ
ЙОУНССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
15.02.1991
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
-/-

17

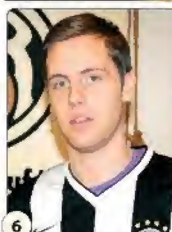
ҐРОУАР
СІҐУРДССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
13.05.1992
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
-/-

23

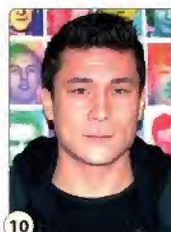
ҐУДЙОУН
БАЛДВІНССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
15.02.1986
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
1/-

НАПАДНИКИ

6

КЙАРТАН
ФІННБОҐАССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
09.07.1986
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
2/2

10

БЙОРҐОУЛФУР
ТАКЕФУСА
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
11.05.1980
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
8/3

-

ІНҐОУЛФУР
СІҐУРДССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
12.02.1993
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
-/-

20

ҐУННАР
ЙОУНССОН
НАЦІОНАЛЬНІСТЬ:
Ісландія
ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
30.04.1985
ВИСТУПИ В ЄВРОКУБКАХ:
6/-

** – статистику наведено без урахування матчу «Рейк'явік» – «Карпати»*

КР «РЕЙК'ЯВІК» (ІСЛАНДІЯ)

РЕКВІЗИТИ КЛУБУ

РІК ЗАСНУВАННЯ: 1899

КЛУБНІ КОЛЬОРИ: біло-чорні

ЕЛЕКТРОННА АДРЕСА: http://www.kr.is

E-MAIL: knattspyrna@kr.is

ДОМАШНІЙ СТАДІОН: «Вьолур» (2 781 місце)

ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР: Лоґі Олафссон

КОМАНДА СЕЗОНУ 2010/2011

ВІЗИТКА КЛУБУ

«РЕЙК'ЯВІК» – найстаріший і найтитулованіший клуб Ісландії. Команду створено 16 лютого 1899 року. Протягом дев'яти років «Рейк'явік» був єдиним футбольним клубом острова. Перший чемпіонат Ісландії розіграли три команди – його виграв саме «Рейк'явік». Біло-чорні кольори ігрової форми КР – не автентичні. Їх ісландці позичили в англійського «Ньюкасла» – однієї з провідних команд Англії початку минулого століття.

«Рейк'явік» став першою ісландською командою, яка провела єврокубковий матч. Це відбулося у сезоні 1964/65 років.

У 1977 році КР вилетів до нижчої ліги, але пробув там лише один рік. Щоправда, після цього «золото» чемпіонату «чорно-білим» вдалося вибороти лише в 1999 році.

У єврокубках «Рейк'явік» дуже впевнено грає вдома. Переграти його на рідному «Вьолурі» в останні роки майже неможливо. Натомість виїзними результатами КР не тішить.

Домашні матчі КР проводить на дрібному стадіоні посеред житлових будинків. Загальна кількість глядачів, яка може прийти на футбол, – шість тисяч місцевих мешканців. Однак на стільці сяде заледве третина з них. Інші можуть спостерігати за грою своїх улюбленців з балконів та дахів.

Право виступати в Лізі Європи у цьому сезоні КР здобув у 2009 році. Команда посіла друге місце в чемпіонаті.

НАЙКРАЩИМ БОМБАРДИРОМ турніру став Бйорґолуфур Гідеакі ТАКЕФУСА – головний нападник клубу. Ісландець японського походження забив 16 голів.

БУХТА, ЯКА ДИМИТЬ

А бодай би тобі на берег викинуло голубого кита! Ні-ні, це не прокльон, а дружнє ісландське середньовічне побажання. Адже кілька тонн «халявного» м'яса не завадять місцевому мешканцю. Ісландія – неповторна північна країна зі специфічним колоритом. А Рейк'явік – унікальне місто у всіх компонентах. Це і найпівнічніша столиця в світі, і одне з найчистіших міст планети. Саме з Рейк'явіка Ісландією керує 66-річна прем'єр-міністр Йоханна Сігурдардоттір, одружена... з місцевою журналісткою. Саме тут можна помилуватися неповторними північними краєвидами Атлантичного океану...

ІСЛАНДСЬКІ НОТАТКИ

• Згідно із законом, прийнятим у 1925 році, громадянам Ісландії заборонялося мати прізвища, аби не створювалися нерівності в суспільстві. Прізвища могли мати виключно іммігранти. Цей закон дійсний і донині.

• Частенько літом і на вихідні в Ісландії вимикають телебачення. Керівництво держави вважає, що цей час краще провести на природі, ніж удома.

• В Ісландії ніколи не було і немає залізниці, а ще ісландці не служать в армії.

• 24 квітня 1996 року вперше в історії футболу в одному матчі за свою збірну зіграли батько і син. Арнор Гудьйонсен мріяв вийти на поле разом зі своїм сином, тому довго не прощався з великим футболом. Але його мрія здійснилася лише на половину – син замінив батька.

• В одному з фільмів про Джеймса Бонда герой Пірса Броснана вирішив пожартувати в ісландському пабі: «Мені мартіні. І побільше льоду, якщо вам не шкода».

У самому місті досить тихо і спокійно. І це не дивно, бо ще кілька років тому все населення столиці Ісландії можна було б спокійно помістити на трибунах київського стадіону НСК «Олімпійський».

Коли на острів, який утворився 20 мільйонів років тому, вперше ступила людська нога – ніхто не знає. Згідно з місцевими легендами, скандинавські боги вказали на Ісландію норвезькому вікінгу Інгольфуру Арнарсону. Коли він пристав до берега, то назвав місцину Рейк'явіком, тобто «бухтою, з якої йде дим».

Найперше місце, де вартувало б побувати туристу, це серце столиці. Центр Рейк'явіка розташований між озером Тьйорнін і бухтою. Тут розміщена пішохідна дорога Аустурстрайті з великою кількістю сувенірних магазинів, а також Адалстрайті – найстаріша вулиця міста. ■

ХАКАРЛ – РЕЛІКТОВА АКУЛЯТИНА

СМАЧНОГО!

Хакарл – це найулюбленіші ласощі кожного ісландця. Приготувати цю страву доволі просто.

Отже, для початку вартує виловити місцеву гренладську акулу, але припустимо, що вона вже у вас вдома на столі. Акуратно поріжте зубату рибину на шматочки. Темної ночі у дворі викопайте ямку (дивіться, щоб вас ніхто не бачив, бо ще поцуплять!) і закиньте туди акулятину. Нічого, хай собі погниє – смачніше буде! Пильнуйте за своїм скарбом два місяці. Знову ж таки вночі розкопайте смердючі кусні гнилого м'ясця і занесіть в гараж чи в сарай. Розвісьте їх на гаки, але бажано так, аби вони були на легкому вітерці. Пахне? Якщо так пахне, що з околиці з'їхалися усі сусіди, а мухи лежать, задерши лапки до неба, – вам вдалося! За чотири місяці зможете в гордій самотності насолоджуватися «пивом з рибкою» або запросити гостей на реліктовий ісландський обід. Не їдуть гості? Не біда – вам же більше буде! ■

«ЗГАДУЮЧИ ГРУ В «ЛУЖНІКАХ», ВІДЧУВАЮ ВИКИД АДРЕНАЛІНУ»

ОЛЕГ КОНОНОВ ВВАЖАЄ КОЖЕН ЄВРОКУБКОВИЙ МАТЧ ІСПИТОМ НА ФУТБОЛЬНУ ЗРІЛІСТЬ

Майже для всіх гравців «Карпат» поєдинки з ісландським «Рейк'явіком» є дебютом на євроарені. Натомість керманич «зелено-білих» Олег Кононов за останні п'ять років своєї тренерської кар'єри тричі брав участь у Лізі чемпіонів.

– До переїзду у Львів я чотири роки працював асистентом головного тренера в тираспольському «Шерифі», і за цей період ми тричі (сезони 2005/06, 2006/07 і 2007/08 рр.) грали в Лізі чемпіонів, – розповідає Олег Георгійович. – «Шериф» виступав у найпрестижнішому клубному турнірі і в наступному сезоні, але влітку 2008 року я вже очолив «Карпати».

– Якими ж були успіхи «Шерифа» в єврокубках?

– Грали ми стабільно – відносно легко проходили перше коло кваліфікації, а от друге здолати нам жодного разу так і не вдалося. Хоча без боротьби нікому із суперників, а ними були белградський «Партизан», московський «Спартак» та «Бешикташ», ми не поступилися.

– Перемогти якусь із цих команд шанс був?

– У тому і справа, що кожного разу все вирішувалося наприкінці матчу-відповіді. Так, «Партизану» ми у гостях програли 0:1, пропустивши гол з пенальті. Вдома ми всю гру атакували, створили не один момент, але так і не забили. А наприкінці, як це часто буває у футболі, ще й пропустили. Аналогічна картина була в дуелі з «Бешикташем». Знову програли мінімально у гостях (0:1), а вдома безплідно атакували до хвилини 80-ої. А за останню десятихвилинку турки провели три контратаки – і 0:3. Проте найприкрішою була поразка від «Спартака».

– Напевне, москвичі «Шериф» недооцінили?

– Не без того, але це їхні проблеми. «Спартак» тоді тренував нині вже покійний Володимир Федотов. Обидва матчі вийшли дуже змістовними і цікавими. У Тирасполі гра закінчилася внічию – 1:1. Багато хто вважав це випадковістю, тож у Москві нам прогнозували розгром. Але перші 15–20 хвилин матчу-відповіді у «Лужніках» ми їх добряче «повозили». Згодом «Спартак» спочатку вирівняв гру і навіть став її контролювати. Але забити нікому не вдавалося. Рахунок 0:0 нас не влаштовував, і наприкінці гри «Шериф» влаштував справжній штурм воріт спартаківців. Саме штурм, а не навалу: ми провели десяток дуже хороших і змістовних атак і м'яч лише якимось дивом не залетів у сітку. Так і закінчили – 0:0, а Володимир Григорович Федотов після матчу у розмові з нами (я був разом з головним тренером «Шерифа» Леонідом Кучуком, який мене і запросив працювати до Тирасполя) відверто зізнався, що такого від нас не очікував і що вихід у наступне коло йому коштував не однієї сивої волосини.

Фото Тараса Кузьменка

– Наскільки відрізняються ігри в єврокубках від матчів на внутрішній арені?

– Тут є дві сторони медалі. З одного боку – нічого особливого ніби немає. Адже грають за тими ж правилами, за тим самим регламентом – два тайми по 45 хвилин. Але з іншого – величезну роль відіграють підвищений ажіотаж та колосальна відповідальність за результат. Я не випадково сказав, що перше коло кваліфікації «Шериф» проходив відносно легко. Бо за результатом, а ми грали з чемпіонами Мальти, Вірменії та Андорри, все було просто – двічі обігрували кожного суперника. Однак я дуже добре пам'ятаю, що гравці щоразу переносили величезне психологічне навантаження. А про ігри другого кола кваліфікації скажу, що в них напруження зашкалювало так, що не всі розуміли, де вони і що взагалі відбувається.

– Ви насправді боялися, що не пройдете перше коло – суперники ж були значно слабшими?

– Це в чемпіонаті можна щось виправити, якщо невдало стартуєш. А тут кожна гра – фінальна. Адже з тим же клубом з Мальти чи Андорри, не дай Боже, невдало зіграти перший матч – і можна мати дуже серйозні проблеми. «Спартак» з нами їх і мав. Знаєте, навіть зараз, коли згадую гру в «Лужніках», відчуваю викид адреналіну. А минуло вже три роки...

– Що необхідно зробити тренеру, аби якомога краще підготувати команду до матчів у єврокубках?

– Перш за все, необхідно максимально ефективно відпрацювати весь підготовчий період. Коли гравці знають, що весь план підготовки успішно виконаний, то вони не лише функціонально, а й психологічно добре почуваються – впевнені в своїх силах. А ще необхідно навіяти гравцям, що ці ігри, з одного боку, є звичайними і в них необхідно просто показати свій рівень, а з іншого – переконати їх, що непереможних суперників немає. Це так і є, особливо, коли все вирішується в двох іграх. Тому тут не може бути ані недооцінки суперника, ані його переоцінки. Тут, до речі, ще не відомо, що гірше. Футболісти повинні виходити на поле з однією думкою – віддати всього себе грі на усі сто відсотків. І, звісно ж, дуже важливою є підтримка своїх вболівальників та вміння витримати тиск трибун, коли граєш на полі суперника.

– Виходить, що у єврокубкових матчах на перший план виходить психологія команди загалом та кожного гравця зокрема?

– Я б сказав, що формулою успіху в цих іграх є сума двох чинників: відлагоджена командна гра та психологічна стійкість гравців. Зрозуміло, якщо не вмієш грати у футбол на високому рівні, то сама психологія не допоможе. Але ж у Лізі Європи відверто слабких суперників немає. А коли на полі зустрічаються дві приблизно рівні команди, то психологія дуже часто відіграє чи не вирішальну роль. Тут кожен матч – це іспит на футбольну зрілість. ■

АРТЕМ ФЕДЕЦЬКИЙ: «ПОЛЕТИМО ПЕРЕМАГАТИ!»

Єврокубкового досвіду у гравців «Карпат» майже немає. Так, двічі на рік наша команда на передсезонних зборах зустрічається з представниками інших чемпіонатів, але це товариські матчі. Деякі гравці лише недавно почали виступати за збірні своїх країн. Досвід доводиться збирати практично по крупицях.

Одним з небагатьох карпатівців, які вже відчули запах єврокубкових матчів, є Артем Федецький. Майже два роки тому він дебютував у Лізі чемпіонів. Сталося це в Швейцарії, у грі проти «Базеля» – головний тренер «Шахтаря» Мірча Луческу випустив Артема на завершальний період матчу замість Фернандіньо.

– Матчі Ліги чемпіонів суттєво відрізняються від чемпіонату. Це зовсім інші емоції, інша атмосфера на стадіоні. Зіграв я небагато, але відчув смак футболу вищого рівня. Ми тоді перемогли 2:1. Це наразі мій єдиний матч у єврокубках, хоча в кількох поєдинках я був серед запасних гравців.

Фото Тараса Кузьменка

– Кого ти хотів бачити переможцем у парі «Рейк'явік» – «Гленторан»?

– Було абсолютно байдуже. Як на мене, то більшість команд, які стартують у першому кваліфікаційному раунді, рівні за своїм класом. Далі вже підключаються сильніші команди.

– Взагалі, як ти вважаєш, «Карпатам» пощастило з жеребом?

– Я просто не знаю, хто ще міг би стати нашим суперником. Думаю, нормальний жереб. Наразі нема на що нарікати. Цікаво буде перевірити свої сили з таким, можна сказати, екзотичним суперником.

– Тобі хоч щось про ісландський «Рейк'явік» відомо?

– Наразі небагато. Наш суперник – один з багатьох представників типового британського футболу. Там грають високі футболісти, які вміють і люблять поборотися за м'яч. Ясна річ, ставку вони роблять на довгі верхові передачі. Не думаю, що вони зможуть нас здивувати іншим стилем.

– «Рейк'явік» грає на маленькому стадіоні. Якою, на твій погляд, буде реакція ісландців на заповнену «Україну»?

– Наскільки мені відомо, «Рейк'явік» у себе на батьківщині не надто популярний і тому не звик грати під оплески заповнених трибун. На матчі, навіть єврокубкові, приходить близько тисячі глядачів. Тому думаю, гравці будуть почуватися некомфортно і розгублено на нашій «Україні». А коли вони побачать, почують і відчують те, як нас підтримують наші фанати – їм взагалі стане дуже важко. А нам навпаки – полетимо перемагати. ■

ДО ТЕМИ

ІВАН ГЕЦКО,
ЕКС-ФОРВАРД «КАРПАТ»

– «Карпати» стоять на рівень вище «Рейк'явіка». Наші хлопці повинні спокійно пройти не лише ісландців, а й взагалі кілька раундів Ліги Європи. Головне – не повторити наших помилок. Зараз боляче про це згадувати. Ясно, що ми свого часу повинні були пройти «Гельсінборг», ця команда була нам по зубах, але... ми поступилися у серії пенальті. Сьогоднішні «Карпати» мають значно менше проблем, ніж ми мали тоді. У них є хороший підбір гравців, є люди, які займаються інфраструктурою та іншими допоміжними речами. Зараз це сильна команда, яка має свій малюнок і на рівних грає проти «Динамо» і «Шахтаря». В Олега Кононова є простір для тренерських експериментів. Також мені імпонує, що карпатівська школа розвивається і йде у правильному напрямку.

КАЛЕНДАР МАТЧІВ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ ДО КІНЦЯ 2010 РОКУ

1-ий ТУР

09.07.2010
«Зоря» – «Севастополь»
«Арсенал» – «Металург» З
«Іллічівець» – «Металург» Д
«Оболонь» – «Динамо»
10.07.2010
 «ДНІПРО» – «КАРПАТИ»
«Волинь» – «Ворскла»
«Таврія» – «Металіст»
«Шахтар» – «Кривбас»

2-ий ТУР

16.07.2010
«Металург» Д – «Оболонь»
17.07.2010
«Севастополь» – «Металіст»
«Ворскла» – «Іллічівець»
«Динамо» – «Таврія»
18.07.2010
 «КРИВБАС» – «КАРПАТИ»
«Зоря» – «Арсенал»
«Дніпро» – «Волинь»
«Металург» З – «Шахтар»

3-ий ТУР

23.07.2010
«Волинь» – «Кривбас»
«Металіст» – «Динамо»
24.07.2010
«Таврія» – «Металург» Д
«Арсенал» – «Севастополь»
«Іллічівець» – «Дніпро»
25.07.2010
 «КАРПАТИ» – «МЕТАЛУРГ» З
«Оболонь» – «Ворскла»
«Шахтар» – «Зоря»

4-ий ТУР (31.07.2010)*

«Арсенал» – «Шахтар»
«Металург» Д – «Металіст»
«Ворскла» – «Таврія»
«Дніпро» – «Оболонь»
 «ЗОРЯ» – «КАРПАТИ»
«Кривбас» – «Іллічівець»
«Металург» З – «Волинь»
«Севастополь» - «Динамо»

5-ий ТУР (07.08.2010)

«Шахтар» – «Севастополь»
«Волинь» – «Зоря»
«Іллічівець» – «Металург» З
«Оболонь» – «Кривбас»
 «КАРПАТИ» – «АРСЕНАЛ»
«Таврія» – «Дніпро»
«Металіст» – «Ворскла»
«Динамо» – «Металург» Д

6-ий ТУР (14.08.2010)

«Зоря» – «Іллічівець»
«Арсенал» – «Волинь»
«Ворскла» – «Динамо»
«Дніпро» – «Металіст»
 «ШАХТАР» – «КАРПАТИ»
«Кривбас» – «Таврія»
«Металург» З – «Оболонь»
«Севастополь» – «Металург» Д

7-ий ТУР (21.08.2010)

«Волинь» – «Шахтар»
«Іллічівець» – «Арсенал»
«Оболонь» – «Зоря»
«Таврія» – «Металург» З
 «КАРПАТИ» – «СЕВАСТОПОЛЬ»
«Металіст» – «Кривбас»
«Динамо» – «Дніпро»
«Металург» Д – «Ворскла»

8-ий ТУР (28.08.2010)

«Зоря» – «Таврія»
«Арсенал» – «Оболонь»
«Шахтар» – «Іллічівець»
«Дніпро» – «Металург» Д
 «КАРПАТИ» – «ВОЛИНЬ»
«Кривбас» – «Динамо»
«Металург» З – «Металіст»
«Севастополь» – «Ворскла»

9-ий ТУР (11.09.2010)

«Волинь» – «Севастополь»
«Оболонь» – «Шахтар»
«Таврія» –«Арсенал»
«Металіст» – «Зоря»
 «ІЛЛІЧІВЕЦЬ» – «КАРПАТИ»
«Динамо» – «Металург» З
«Металург» Д – «Кривбас»
«Ворскла» – «Дніпро»

10-ий ТУР (18.09.2010)

«Зоря» – «Динамо»
«Арсенал» – «Металіст»
«Шахтар» – «Таврія»
«Волинь» – «Іллічівець»
 «КАРПАТИ» – «ОБОЛОНЬ»
«Кривбас» – «Ворскла»
«Металург» З – «Металург» Д
«Севастополь» – «Дніпро»

11-ий ТУР (25.09.2010)

«Іллічівець» – «Севастополь»
«Оболонь» – «Волинь»
«Металіст» – «Шахтар»
«Динамо» – «Арсенал»
 «ТАВРІЯ» – «КАРПАТИ»
«Металург» Д – «Зоря»
«Ворскла» – «Металург» З
«Дніпро» – «Кривбас»

12-ий ТУР (02.10.2010)

«Зоря» – «Ворскла»
«Арсенал» – «Металург» Д
«Шахтар» – «Динамо»
«Волинь» – «Таврія»
 «КАРПАТИ» – «МЕТАЛІСТ»
«Іллічівець» – «Оболонь»
«Металург» З – «Дніпро»
«Севастополь» – «Кривбас»

13-ий ТУР (16.10.2010)

«Оболонь» – «Севастополь»
«Таврія» – «Іллічівець»
«Металіст» – «Волинь»
«Металург» З – «Оболонь»
«Севастополь» – «Металург» Д
«Металург» Д – «Шахтар»
 «ДИНАМО» – «КАРПАТИ»
«Ворскла» – «Арсенал»
«Дніпро» – «Зоря»
«Кривбас» – «Металург» З

14-ий ТУР (23.10.2010)

«Зоря» – «Кривбас»
«Арсенал» – «Дніпро»
«Шахтар» – «Ворскла»
«Волинь» – «Динамо»
 «КАРПАТИ» – «МЕТАЛУРГ» Д
«Іллічівець» – «Металіст»
«Оболонь» – «Таврія»
«Севастополь» – «Металург» З

15-ий ТУР (30.10.2010)

«Таврія» – «Севастополь»
«Металіст» – «Оболонь»
«Динамо» – «Іллічівець»
«Металург» Д – «Волинь»
 «ВОРСКЛА» – «КАРПАТИ»
«Дніпро» – «Шахтар»
«Кривбас» – «Арсенал»
«Металург» З – «Зоря»

16-ий ТУР (06.11.2010)

«Металіст» – «Таврія»
«Динамо» – «Оболонь»
«Металург» Д – «Іллічівець»
«Ворскла» – «Волинь»
 «КАРПАТИ» – «ДНІПРО»
«Кривбас» – «Шахтар»
«Металург» З – «Арсенал»
«Севастополь» – «Зоря»

17-ий ТУР (13.11.2010)

«Арсенал» – «Зоря»
«Шахтар» – «Металург» З
«Волинь» – «Дніпро»
«Іллічівець» – «Ворскла»
 «КАРПАТИ» – «КРИВБАС»
«Оболонь» – «Металург» Д
«Таврія» – «Динамо»
«Металіст» – «Севастополь»

18-ий ТУР (20.11.2010)

«Зоря» – «Шахтар»
«Динамо» – «Металіст»
«Металург» Д – «Таврія»
«Ворскла» – «Оболонь»
 «МЕТАЛУРГ» З – «КАРПАТИ»
«Дніпро» – «Іллічівець»
«Кривбас» – «Волинь»
«Севастополь» – «Арсенал»

19-ий ТУР (27.11.2010)

«Шахтар» – «Арсенал»
«Волинь» – Металлург З
«Іллічівець» – «Кривбас»
«Оболонь» – «Дніпро»
 «КАРПАТИ» – «ЗОРЯ»
«Таврія» – «Ворскла»
«Металіст» – Металлург Д
«Динамо» – «Севастополь»

– Починаючи з 4-го туру, вказаний базовий день

ФК
КАРПАТИ
ЛЬВІВ
1963

2-ий кваліфай-раунд

«КАРПАТИ»
ЛЬВІВ

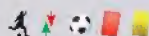

22.07.2010
19:00

«КР»
РЕЙК'ЯВІК

«КАРПАТИ» ЛЬВІВ

Воротарі

№	Гравець
1	Віталій РУДЕНКО
22	Андрій ТЛУМАК
77	Роман МИСАК

Захисники

№	Гравець
4	Іван МІЛОШЕВІЧ
5	Неманья ТУБІЧ
8	Ігор ОЩИПКО
15	Тарас ПЕТРІВСЬКИЙ
27	Андрій ГУРСЬКИЙ
33	Євген ТАРАСЕНКО
34	Андрій САГАЙДАК
41	Степан ГІРСЬКИЙ
44	Артем ФЕДЕЦЬКИЙ

Півзахисники

№	Гравець
7	Самсон ҐОДВІН
16	Ігор ХУДОБ'ЯК
17	Олег ГОЛОДЮК
19	Ярослав МАРТИНЮК
25	Андрій ТКАЧУК
28	Григорій БАРАНЕЦЬ
30	Борис БАРАНЕЦЬ
37	Ігор ТІСТИК
88	НЕНО
89	Д. АВЕЛАР

Нападники

№	Гравець
9	Денис КОЖАНОВ
10	Александер ҐУРУЛІ
11	Сергій ЗЕНЬОВ
18	Михайло КОПОЛОВЕЦЬ
36	Володимир ГУДИМА
80	Вільям БАТІСТА
99	Юрій ГАБОВДА

«КР» РЕЙК'ЯВІК

Воротарі

№	Гравець
1	Тоурдур ІНҐАСОН
29	Ларс МОЛЬДСКРЕД
-	Ейнар ЕЙНАРССОН

Захисники

№	Гравець
2	Ґрйетар СІҐУРДССОН
7	Скулі ФРІДҐЕЙРССОН
18	Марк РУТҐЕРС
21	Ґудмундур ҐУННАРССОН
25	Еґґерт ЕЙНАРССОН
30	Жордау ДІОҐУ
-	Дофрі СНОРРАССОН

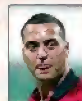
Півзахисники

№	Гравець
4	Бйарні ҐУДЙОУНССОН
8	Балдур СІҐУРДССОН
9	Оускар ГАУКССОН
11	Ґуннар КРІСТЙАУНССОН
14	Віктор АРНАРССОН
15	Еґіл ЙОУНССОН
17	Ґроуар СІҐУРДССОН

Нападники

№	Гравець
6	Кйартан ФІННБОҐАССОН
10	Бйорґоулфур ТАКЕФУСА
20	Ґуннар ЙОУНССОН
23	Ґудйоун БАЛДВІНССОН
-	Інґоулфур СІҐУРДССОН

АРБІТР

Міхалі ФАБІЯН
(Мішкольц, Угорщина, 05.03.1980)
Рефері ФІФА з 2007 року

Авторський колектив: Юрій Назаркевич, Іван Дупнак, Данило Нікуленко, Ростислав Ящишин.
Літературний редактор: Тетяна Андреєва. Верстка: Мар'ян Колодій.